

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

DENGİ DENGİNE

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah

Eûzübillâhimine'ş-şeytânî'r-racim, Bismillâhırrahmânırrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resulina Muhammedin Seyyidul evvelin vel abirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina,

Şeyh Abdullah Dağıstani, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Tarikatuna's sobbe vel hayru fi'l cemiyya.

Bazı insanlar lüzumsuz yere kendi kendilerine eziyet eder, kendilerini üzerler, ne için? Çünkü muhatap olmayacak insanlarla muhatap olurlar, kiminle konuşacaklarını bilmezler. Herkesin bir vaziyeti var, rütbesi var, herkes aynı edeple, terbiyeyle olmadığı için kendi kendine eziyet eden çok insan var.

Anlamak lazım, bu dünyada herkesle kendi rütbesine göre, kendi aklına göre konuşacaksın. Galiba Hadis-i Şerifti, Allahualem: “İnsanlarla akıllarına göre konuşun.” diyor. Akıllıyla akıllı kelamı edersin anlar, akıllı az olan anlamaz, boşuna uğraşırsın, ondan sonra üzülsün, sana da kötü sözler söyler, kötü sözler sarf eder, sen de daha fazla hiddetlenirsin, daha fazla konuşup anlatmaya başlarsın yahut artık anlatmayı geçer, kendini müdafaa etmeye başlarsın, ondan sonra iş daha beter olur, kavgaya dönüşür.

Kavga olunca, o vakit merteben düşer. Çünkü aşağılık insanlar var, daha yukarı var, daha yukarı var, daha yukarı var. Sen aşağılık olan insanlarla muhatap olma, onlar konuşacaksa sen mevzuyu lüzumsuz olarak, onlara iyi anlatmaya kalkarsan yahut hakikati anlatmaya uğraşırsan anlamazlar. Daha iyisi hiç muhatap olmamak çünkü kötülerle muhatap olursan sen de o seviyeye iniyorsun.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in meşhur hadisi; adamın biri habire Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in önünde, O’na hakaret ediyor, sövüyor, Hazreti Ebu Bekir de (r.a.) sabrediyor, cevap vermiyormuş. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) tebessüm ediyor, bir şey demiyormuş. Hazreti Ebu Bekir (r.a.) sabretmiş, sabretmiş, en sonunda hak ettiği cevabı edebiyle vermiş, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de hemen oradan ayrılmış.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in edebi, edep O’ndan çıkar. Edebin mücessem halidir Peygamber Efendimiz (s.a.v.). O (s.a.v.) kimseyi üzmez, kimseye bağırmas, bir şeyden hoşlanmadığı vakit ya susar yahut oradan ayrılmış. Ayrılmış Hazreti Ebu Bekir (r.a.) sormuş, hemen anlamış ki bu işte bir hata var. “Nedir Resulullah, hatamız ne idi? Siz bu halden üzüldü, oradan ayrıldınız. Adam bana hakaret ederken tebessüm ediyordunuz.” demiş. “Sana hakaret ettiği vakit Allah orada bir melek tayin etmişti, ona cevabını veriyordu.

Şeyh Muhammed Mehmet Adil El- Hakkani Hazretlerine Ait Risaleler

Sen başladığın vakit şeytan oraya geldi, şeytanın olduğu yerde ben durmam, ayrıldım.” demiş Peygamber Efendimiz (s.a.v.)

Yani insan kendini iyilik yapıyor zanneder, kendini müdafaa edeyim derken müdafaa değil de kendine zarar vermiş oluyor. Onun için herkes karşıdaki konuştuğu insanı tartsın, onu teraziye koysun; “Bu adam benim konuşmama, anlatmama değer mi değmez mi?” diye düşünsün. Değerse konuşsun, değmezse hiç uğraşmasın çünkü bazı insanlar dediğimiz gibi aşağılık oluyor, sen de aşağıya, onların seviyesine inmiş oluyorsun.

Allah muhafaza etsin. Allah nefsimize hâkim olmaya yardım etsin, bizi muvaffak etsin. Nefistir, bir iyilik yapayım yahut kendime iyilik yapıyorum zanneder hâlbuki yine kendisine kötülük yapmış oluyor. Allah muhafaza etsin.

*Ve Min Allahu Tercik
El Fatıha*

*Şeyh Muhammed Mehmet Adil Hazretleri'nin
28 Mayıs 2021/16 Şevval 1442 Tarihli Sohbeti
Akababa Dergâhı Sabah Namazı*